खंड gaṇa मधारि zu P. 4,2,86. 1) m. a) nom. act. von खंडू Meb. d. 8. — b) ein aus Buttermilch u. s. w. bereitetes saures Getränk, — पानात्तर Meb. तकं कपित्यचाङ्गेरीमिरिचाज्ञाज्ञिचित्रकै:। सुपकं खंडपूषा उपमयं काम्बलिको उपरः॥ Какваратта іт ÇKDa. Suça. 1,232, 18. 240,14. 2,430,7. 482,8. Vgl. खल. — 2) m. n. Strok (लघुत्या, vulg. खंडू) Çabbaa. im ÇKDa. Vgl. खंट, कर. — 3) m. N. pr. eines Mannes gaṇa ऋषारि zu P. 4,1,110.

खडक n. als Erkl. von स्वाणु beim Sch. zu Kàtı. Ça. 14,3,12. खरकिका f. Seitenthür Hàa. 196. — Vgl. खरकिका.

खउत् m. eine Art Schmuck, = बाङ्गडङ्गारणम् Unadiva. im San-Eshiptas. ÇKDa.

खडवस् von खड gaṇa मधादि zu P. 4,2,86.

खंडिक gaṇa मुतंगमादि zu P. 4,2,80. खंडिका f. Kreide Gaṇàba. im CKDa. — Vgl. खंटिकाः

खडी f. dass. Çabdak. im ÇKDa. — Vgl. खडी.

खडू f. Todtenbahre Uṇâdiyā, im Sameshiptas. ÇKDa. खुडु Wils. — Vgl. खरि, खरिजा.

खर्र mit nicht bestimmbarer Bed.: खर्रे प्रधिचक्रुमा खर्चिका खर्ववा-सिनीम् AV.11,9,16. — खर्र und davon खार्रेय patron. ga ņa प्रधारि zu P. 4,1,123. — Vgl. खहरका

खंडान्मता (खंड + उन्मत्ता) f. N. pr. eines Frauenzimmers gaņa मुधा-टि zu P. 4,1,123.

खर्ज Un. 1, 123. 1) m. a) Schwert AK. 2, 8, 8, 57. Татк. 2, 8, 54. 3, 3, 58. H. 782. H. an. 2, 31. Med. g. 4. N. 10, 18. 26, 16. Ará. 7, 21. R. 1, 1, 41. खर्जा बढ़ा च धन्विना 2, 52, 10. बढ़खर्ज MBs. 3, 12367. श्रामुक्त । 17263. खर्ज पर्मिष्य R. 2, 23, 5. खर्जनिष्यंपितिष्यष्ट 34. ेधारा 35. खर्जमाकपिति Makku. 132, 5. 18, 21. Vid. 42. Vet. 4, 4. खर्ज्यस्त 26, 17. Am Ende eines adj. comp. f. श्रा Katbás. 11, 41. — b) das Horn des Rhinoceros H. an. Med. — c) Rhinoceros AK. 2, 5, 4. Taik. 3, 3, 58. H. 1287. H. an. (lies: गाउन st. नाएक). Med. M. 3, 272. 5, 18. R. 4, 16, 32. Rage. 9, 62. Buác. P. 8, 2, 20. Vgl. खर्जाख्न, खर्जिन, खर्ज, खर्ज. — d) ein Pratjekabuddha (weil er allein wandelt, wie das Rhinoceros; vgl. एनचर, एनचरिन) Такк. 1, 1, 13. Med. — 2) n. Eisen Råéan. im ÇKDa.

खड़कोश (खड़ + काश) m. 1) Degenscheide. — 2) N. einer kriechenden Pflanze, Scirpus maximus Roxb., Çabbak. im ÇKDR.

াৰহুট (von বিহ্ন) m. eine Art Rohr (বৃক্লোছা) Hin. 178.

खद्गधेनु (खद्ग + धेनु) f. 1) das Weibchen des Rhinoceros Med. n. 178. – 2) ein kleines Schwert, Messer Med. Hân. 262. – Vgl. श्रमिधेनु.

खद्गपत्र (জद्ग + पत्र) m. Scirpus maximus Roxb. ÇABDAK. im ÇKDR. — N. eines mythischen Baumes (Schwerter zu Blättern habend) in der Höile: खद्गपत्रवन (so ist zu lesen st. ेबल; vgl. Ind. St. 1,399) R. 3,59, 20. — Vgl. শ্বনিঘর und শ্বনিঘরবন.

खड़ापिधान (खड़ + पि॰) n. Degenscheide AK. 3,4,29,223. His. 123. Halij. im ÇKDs. Auch °पिधानका n. H. 783.

खङ्गपुत्रिका (खङ्ग + पु॰) f. Messer Mrb. n. 178. – Vgl. श्रसिपुत्री, श्र-सिप्त्रिकाः

खड़फल (खड़ + फल) n. Degenklinge Tais. 3,3,361. खड़वत् (von खड़) adj. mit einem Schwert bewaffnet MBu. 3,10963. खड़ामिष (खड़ + म्रामिष) n. Rhinoceros-Fleisch Jáck.1,259. M.3,272. ষ্ট্রান্তি (বিদ্ন + ?) m. 1) = দিলেক wohl eher Degenklinge (vgl. ব্র্রুক্র) als Schild, wie Wils. das Wort hier übersetzt. — 2) der das Gelübde, mit den Füssen über die Schneide eines Schwertes zu fahren, übernommen hat (vgl. u. স্নিয়ান্ত্র) Med. ṭ. 60. Wilson hat in der ersten Ausgabe: ব্রুক্তি, in der zweiten: ব্রুক্তি, H. an. 4, 60: ব্রুক্তি (s. d.). ব্রুক্তি (ব্রুক্তি) m. Rhinoceros Suça. 1, 22, 4.

बङ्गित (von खड़) m. 1) Schwertträger Vjurp. 95. — 2) Fleischer, Verkäufer von Wildpret. — 3) Rahm auf der Milch der Büffelkuh Men. k. 78. — Vgl. অধিক.

图第一(von 图第) 1) adj. mit einem Schwert bewaffnet H. an. 2, 261. Med. n. 56. MBH. 1, 6933. 3, 1468. 13, 1973. R. 5, 10, 22. Beag. P. 8, 15, 8. von Çiva MBH. 13, 1157. Çiv. — 2) m. a) Rhinoceros AK. 2, 5, 4. H. 1287. 47. H. an. Med. R. 1, 26, 14. Suga. 1, 204, 11. 205, 8. — b) N. pr. eines Ġina Taik. 1, 1, 22. = 中裏知 Med.

खिंदुमार (खिंदुन् + मार्) m. = खद्ग, खद्गनाश Scirpus maximus Roxb. Çabbak. im ÇKDn.

অব্লীক (von অব্লু) n. Sichel, Sense Çabdan. im ÇKDa.

वणावणाय् (onomat.), खपावणायते einen best. Ton von sich geben. knacken, krachen: खणावणायमानरूचिर्चरणाभरणास्त्र Base. P. 5,2,5. खुर्मध्यमतो यस्य मेरू: खणावणायते Varian-P. in Verz. d. B. H. No. 486, 7 vom Ende. Eine abweichende Form findet sich Manivir. 73,6: स्रारा-त्र्वाणावणात्वणीकृतगुरूयावाच्यस्रणयः.

खाउ, वाउत brechen Duatur. 8,31. - Vgl. खाउप.

আওঁ Un. 1,113. 1) adj. a) lückig, angebrochen; zerbrochen, zertheilt: शस्त्र Suça. 1,27,15. चक्र 98,2. खाउचन्द्राकार Sch. zu Kirs. Ça. 2,4,37. Ind. St. 2, 262, N. Hierher gehört wohl auch: হাব্রুলান্নাত্ত্রম্ = হাব্রু-लया वाउम् P. 2,1,30, Sch. — b) mangelhaft, krüppelhaft Schol. zu Çâñkii. Ça. 16,18, 18. Z. d. d. m. G. 9,1xxi. Vgl. पाउ. — 2) m. n. gaņa मर्घचादि zu P. 2,4,31. Siddh. K. 251,b,1. a) Lücke, Bruch: केदार्खाउ ein Bruch in einem eingedämmten, unter Wasser stehendem Felde (anders u. d. W. nach Wilson): ेखाएं बधान MBH. 1,685. fgg. स्रत्र केदा-रावारेंड निःसरमाणम्दकमवारणीयं संरोद्धं संविष्टा भगवच्छव्दं स्वैव स-कुमा विदार्य केदार्खाउँ भवतम्पस्थितः ६७३. मक्तेवाम्बुवेगेन भिन्नः सेतु-र्जलागमे । इरावारं बदन्येन राज्यवाएउमिदं मक्तू ॥ R.2,105,3. — b) Stück, Theil AK. 1,1,2,17. Твік. 3,2,9. 3,112. Н. 1434. Мяр. व. 7. शैलाखाउान् R. 5,73,36. Arg. 8,1. चीरवाडा: Катная. 4,48. रङ्गवाउ: Внас. Р. 6,9, 36. मांसखाउानि Рамкат. 98,21. 113,8. Suga. 1,29,10. काष्ठवाउ Hit. 111,10. Мвсн. 31. Çıç. 9.9. ताराधिपावएउधारिन् Кимаваз. 7,48. व्हिम-खाउवका वाप: Mirx. P. 12,13.18. तर्ता वंशवरिन Hit. 27,15. 32,9. Vr-DANTAS. 64. AK. 3,4,25,169. चीरवासा वित्वालाडें। (bedeutet doch wohl: einen Stab von Vilva-Holz tragend; vgl. M.2,45) दीर्घश्मध्यः क्शा महान् (द्वासाः) MBH. 13,7414. व्याउनित् zerstückeln, zerschneiden Pankat. 262, 16. RAGH. 16, 51. H. 132, Sch. - c) Abschnitt eines Werkes, Theil, Abtheilung; z. B. im Ait. Aranjaka, Kenop. - d) Partie, Anzahl, Menge, Gruppe: नीलं गक्नं वनवाएउमपश्यत् MBn.3,13147. fg. र्ह्नोत्पलवने चै-व मणिखाउँ हिर्एमपैः । तरूणादित्यसंकाशैर्भात्ति तत्र जलाशयाः ॥ 13, 3823. वृद्धार्वेएउ:, तरुः, पार्पः Kiç. zu P. 4,2,38. कमलार्वएउम्, श्रम्भोजः u. s. w. gaņa कामलादि Kiç. zu P. 4, 2, 51. कार्ली ° MBs. 3, 11120.